

Concept voor ENTER

'Oogsten en zaaien',
een artistiek project dat positivisme oogst en een goed gevoel zaait.

Compagnie Tartaren, locatieproject
Wim Oris – Leen van Nunen – een videokunstenaar (Ujjwal Suvidi? onder
voorbehoud)
video-installatie die live wordt aangebouwd in interactie met het publiek

Compagnie Tartaren creëert naast haar podiumproducties en voorstellingen op locatie ook projecten in de publieke ruimte, de uitgelezen plek om laagdrempelig een breed publiek kunst te laten ervaren en de mogelijkheid te bieden om zelf onderdeel te worden van een kunstwerk vanuit hun eigen authentieke inbreng.

Het concept

'Oogsten en zaaien' is een aangroei-video-installatie. De Tartaren verzamelen over een langere periode op verscheiden locaties uitspraken van mensen die positivisme in zich dragen of een goed gevoel teweegbrengen. We hebben reeds geoogst in Mechelen in een buurthuis, in Leuven op het 'Kunst in de Steigers'-festival, op de Vlaamse Cultuurmarkt in Antwerpen. Het opgenomen materiaal van deze eerste oogstsessies is ondertussen verwerkt in de basismontage. Deze montage wordt gepresenteerd in de video-installatie van bij het begin van onze interactie. Ze groeit uur na uur aan. Op elke nieuwe oogstplek proberen we uit een zo divers mogelijk publiek mensen te betrekken om deel uit te maken van ons kunstwerk.

Dit locatieproject bestaat uit drie onderdelen;

1. een video-installatie die geluk, goed gevoel, hoop bij de kijker losweekt
2. interactie met de aanwezige bezoekers en eventuele actieve deelname om onderdeel te worden van het kunstwerk
3. een mobiele opname- en montagestudio

1. Het kunstwerk: de video-installatie

Deze installatie komt het meest tot haar recht als ze in de buurt van de plek kan opgesteld worden waar ook 'kleine en grote gelukjes' geoogst worden. Een projectiescherm, een beamer, een versterker, twee luidsprekers en/of twaalf koptelefoons (ifv de plek van de installatie, een stille ruimte of een plaats waar veel mensen passeren). Wanneer gewerkt wordt met de koptelefoons krijgt de projectie een sterkere uitdrukkingvorm omdat zowel het beeld zonder klank als met klank beleefd kan worden.

2. De interactie met publiek en uitnodiging om deel te worden van het kunstwerk

De Tartaren gaan in gesprek met passanten en grasduinen in hun kleine en grote gelukjes. 'Wat maakt je dag goed?', 'Waar zou je op dit moment graag zijn? Kan je een moment terug oproepen waarbij je gevoel van geluk fysiek merkbaar werd? ... Door deze vragen gaan we op zoek naar pure antwoorden en bouwen we verder aan het video-kunstwerk.

3. De mobiele opname- en montagestudio

Het 'Tartarenvertelkabinet' doet dienst als opnamestudio. Een camera op statief, het juiste licht, een barkruk of makkelijke sofa zorgen ervoor dat we op de plek zelf vlot kunnen werken en het 'momentum van authenticiteit' bij de bezoeker die wil meewerken zo weinig mogelijk kwijt geraken.

Onze Tartarenbus is dan weer de plek waar de monteur zich terugtrekt om het versgeogste beeldmateriaal te bekijken, bij te werken en in de montage te integreren. Elk uur wordt een nieuwe laatste versie op de externe harde schijf geschreven om aangesloten te worden op de video-installatie. Op die manier zien mensen zichzelf al meteen in het kunstwerk verschijnen.